

Norsk

Pris kr. 1,75

Hefte 3 - 1961

BRIDGE MAGASIN

Organ for Norsk Bridgeforbund

Utdrag av Ekspertklubben:

Syd har:

♠ E 4 ♥ K D 5 ♦ K D kn 2 ♣ E 10 7 4

Nord—Syd i sonen,
Øst åpner med fire spar.

I dette nr. bl.a.

Siden sist

Bedre meldinger

Hva motstanderne ikke gjør

Spilleprøver

Sett og hørt

Ny Vienna

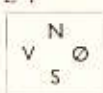
Ekspertklubben

Red:

SIDEN SIST

Vi har alle en eller annen gang et solid jernteppe mellom de kortene vi sitter med i hånden og de grå sellene som burde finnes i hjernen, og i slike tilfelle skjer mye rart. For ikke lenge siden var jeg en høyst aktiv deltager i følgende spill:

♠ E K 10 8 6 5
♥ kn 7 3
♦ E K
♣ E 4

♠ 3
♥ E K 9
♦ 7 5 2
♣ K D kn 10 8 5

Spillet forekom under en hyggelig turnering etter en generalforsamling i en klubb, og det var kanskje det som gjorde at min makker Nord fant det som passende oppgave for meg å spille to grand. Da kortene kom på bordet, så jeg jo at det ikke var noen fare med kontrakten, og at det kunne være omtrent det samme hvor mange stikk jeg fikk — det ville ikke i noe tilfelle gi poeng. Men nærmest på trass forsøkte jeg å hale inn alle stikkene ved en skvis. Det gikk imidlertid ikke, og så var det å ta opp slippen for å notere en vel fortjent bunn. Men da fikk vi en overraskelse. Samtlige bord i salen hadde forsøkt seg på syv grand og ingen hadde klart det. Den fortjente bunnen ble derfor forvandlet til en ren topp, men vi kan vel være enige om at ordet «fortjent» forsvant helt.

Det slo meg at dette hadde jeg vært med på en gang tidligere, i en turnering om DK-pokalen (for lag) for mange år siden. Min makker hadde fått i oppdrag å spille to grand med:

Se øverst n. spalte.

Sparesset kom ikke ut, og da ruterne satt rundt var tretten stikk et faktum. Vi noterte jo i tankene atskillige mistete matchpoeng, men stor var overraskelsen

♠ 9 7
♥ E D 8 7 5
♦ K 8 4
♣ K 7 2

♠ K 5 3
♥ K kn
♦ E D 7 2
♣ E D kn 4

da vi sammenlagt og det viste seg at spillet var vunnet med 5 poeng.

Noen moral er det ikke i disse spillene, det måtte da være at de dummeste bøndene får de største potetene. Men det slo meg at disse spillene ville vært langt bedre bedømt i rexbridge, spillet som ble lansert for et par år siden, men ikke slo igjennom. En slem med en bet noteres i rexbridge som likt med en kontrakt to trinn lavere med et overstikk. I det første spillet ville derfor syv grand med en bet gitt samme resultat som fem grand med seks trekk, og i det andre ville seks hjerter med en bet gitt det samme som fire hjerter med fem trekk. I og for seg ikke dumt når det gjelder å sammenligne med bord hvor ikke utgang er meldt, det er vel ikke tvil om hvem som har hatt den beste ideen om hva som er i kortene.

I det følgende spillet vartet engelskmannen Nico Gardener opp med et trick som nok er gammelt, men likevel virket som det skulle:

♠ 9 6 4
♥ 10 3
♦ E K D 10 9 7
♣ kn 2

♠ K 5 3
♥ kn 8 5 4 2
♦ 5
♣ D 10 7 3

♠ D 8 2
♥ E K 9 6
♦ —
♣ K 9 8 6 5 4

♠ E kn 10 7
♥ D 7
♦ kn 8 6 4 3 2
♣ E

Forts. s. 20.

NORSK BRIDGEMAGASIN

ORGAN FOR NORSK BRIDGEFORBUND

Nr. 3

Mai 1961

32. årgang

Utgitt av A. M. Hanches Forlag, Kongens gt. 4, Oslo. Tlf. 41 21 81 - Abonnement: Kr. 15,00 pr. år.
Redaktør Rolf Boe, Gauterød, Tønsberg. Tlf. Tønsberg 24259. Løssalg kr. 1,75 pr. nummer.

Bedre meldinger

Rolf Boe.

Dette er den 25. artikkelen om dette emnet. Den første sto i nr. 8 for 1958, og siden har det vært en i praktisk talt hvert nummer.

Den opplysende doblingen er et av forsvarets viktigste våpen. Før vi behandler selve doblingen, skal vi se litt på tvilstilfelle hvor det kan være tvil om doblingen er opplysende eller betedobling.

Hovedregelen er at doblingen er opplysende hvis den avgis ved første anledning, hvis makker ikke har meldt, og den doblete kontrakten er fra ett til tre trekk i farge. Det er kjente saker, men det finnes også en del tilleggsregler og unntagelser.

Den første unntagelsen er en såkalt *gjenåpningsdobling*, det vil si en dobling på et lavt trinn hvis meldingene dør ut om man passer. Har makker ikke meldt, er denne doblingen opplysende selv om den ikke kommer ved første anledning. Det er verdt å merke seg denne nyansen:

Øst	Syd	Vest	Nord
1 ♡	pass	1 ♠	pass
2 ♡	Dobl.		

Doblingen er straffedobling. Syd må sitte med masser av hjertes og har valgt å passe første gangen fordi Øst meldte den beste fargen hans. Nå tør han imidlertid ikke vente lenger.

Øst	Syd	Vest	Nord
1 ♡	pass	1 ♠	pass
1 gr.	pass	2 ♠	pass
pass	Dobl.		

Her er Syds dobling opplysende, det er en *gjenåpning* av meldingene. Det er to passer før Syd, og hvis han også melder pass, er det ikke flere som har anledning til å melde. Syd kan plasere makker på en viss styrke siden motstanderne er villige til å la meldingene stanse i to spar, og han vil forsøke å få i stand en egen kontrakt i kløver eller ruter på tretrinnet, eller eventuelt presse motstanderne opp i tre spar, som kanskje er et hakk for høyt.

Men kan det ikke være bruk for en straffedobling her også? Jo, selvfølgelig. Men en slik form for straffedobling er sjelden, og hvis vi hadde hatt bruk for meldingen til noe annet i det første eksemplet, ville vi ha sløffet den her også. Men her er det ikke nødvendig med noen gjenåpning, fordi Nord fremdeles har sjansen til å melde om motstanderne tenker på å stanse i to hjerter. Denne doblingen er det sjelden anledning til å bruke som straffedobling, men ingen anledning til å bruke som opplysende, det er forskjellen.

En annen viktig ting i denne forbindelsen er at en straffepass regnes som melding. I meldeserien:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ◇	Dobl.	pass	pass
1 ♡	Dobl.		

har Syd passet ut Nord's opplysende dobling, og derved fortalt at han sitter med bra styrke i ruter og at han regner motstanderne er bet i denne kontrakten. Når Nord dobler annen gang, er det derfor ikke lenger noen opplysende dobling, men et ønske om å la motstanderne spille en hjerter doblem.

Doblinger av svake to- og treåpninger bør også være opplysende, eller rettere sagt valgfrie, for så vidt som åpnerens makker med en totalt blank hånd bør kunne få lov til å passe. Her er det mange avvikende konvensjoner, som var populære for en del år siden, men som nå taper terreng. Man bruker dobling som straffedobling, og lar fargen over, to eller tre grand eller laveste trekk i kløver få den samme oppfatningen som en opplysende dobling. Men dette har i praksis vist seg ikke være så bra, fordi man derved får en langt mer stivbent utformning. Allerede ved første melding skal man avgjøre om man skal gå videre selv eller la motstanderne spille sin kontrakt doblem, og det uten å vite mer om makkers hånd enn at den består av tretten kort. Det er sjelden vellykket, så jeg tror trygt jeg kan si de valgfrie doblingene scorer stort i det lange løp.

Også åpneren kan avgi en opplysende dobling i annen melderunde, hvis hans makker har passet. I meldeserien:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♡	2 ♣	pass	pass
Dobl.			

ber Syd sin makker velge mellom spar, hjerter og ruter som trumf.

I denne forbindelsen vil jeg nevne at jeg flere ganger har fått spørsmål om hva slags karakter en dobling har fra en spiller som har åpnet med en grand, altså i en meldeserie som denne:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 gr.	2 ♣	pass	pass
Dobl.			

Svaret er at en slik melding rett og slett er gal, den bør ikke forekomme. Syd har avgitt en begrenset melding som viser en balansert hånd og 16—18 honnørpoeng. Det vet Nord om, og etter en slik god beskrivelse

av åpningshånden har Syd ikke mer han skulle ha sagt. Det er Nord som har den videre utviklingen i sin hånd, og han har allerede tatt avgjørelsen, Vest skal få spille to kløver i fred. Syd har ikke mer å tilføye. Nord har fortalt at han ikke er interessert i noen kontrakt, og Syd kan umulig med under halvparten av honnørstyrken og med bare tre-fire trumf påta seg å bete motstanderne. Derfor skal en begrenset åpner i en slik situasjon passe og ikke melde igjen.

For ordens skyld skal jeg kanskje nevne at doblingen kan gjentas, og den er fremdeles opplysende hvis de øvrige betingelsene er til stede:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♡	Dobl.	2 ♡	pass
pass	Dobl.		

Opplysende dobling. Likeledes:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♡	Dobl.	1 gr.	pass
2 ♡	Dobl.		

Opplysende dobling igjen, med anmodning om å velge mellom spar og kløver som trumf. Ruterfargen er kuttet ut fordi Vest har meldt den, mens Nord ved den første doblingen også antydte muligheten av en ruterkontrakt.

Hva slags hender skal man så doble opplysende med? Minimumsgrensen er 13 poeng som støtte til enhver farge makker måtte velge, eller eventuelt en sterk farge selv. En hånd som

♠ D 9 7 ♡ 4 ♢ E kn 9 7 ♣ E 8 5 4 2

viser minimum til dobling av en hjerteråpning hos motstanderne. Bytter vi kløvereset med kongen, slik:

♠ D 9 7 ♡ 4 ♢ E kn 9 7 ♣ K 8 5 4 2

har vi riktig nok fremdeles 13 poeng som blindemann hvis makker velger en av de slette fargene, men ikke hvis han velger en sparmelding.

Svært ofte vil en opplysende dobling være løsenet når man sitter med fordelt styrke,

selv om man har en edel farge på fem kort. Hvis det åpnes foran Dem med en spar, er en dobling bedre enn to hjerter om De har:

♠ 4 ♥ E kn 8 7 4 ♦ K D 8 3 ♣ D 8 5

To hjerter kan være direkte farlig, hvis tredjemann dobler er det for det første vanskelig å finne ut om det skal tas ut eller ikke, og for det andre vil man havne ett trinn for høyt. La makker få:

♠ 9 7 5 3 ♥ 6 ♦ 10 7 2 ♣ kn 10 9 6 3

så vil to kløver være den beste kontrakten for de to hendene, når man da i det hele tatt skal spille noe. Det er langt lettere å nå en kløverkontrakt hvis De dobler opplysende enn hvis De melder to hjerter, og dessuten anledning til å nå den på et lavere trinn.

Det er imidlertid ikke mer enn rett og riktig å gjøre oppmerksom på at to hjerter har en mer sperremessig karakter. Etter en opplysende dobling har åpnerens makker adgang til å redoble, melde en grand og alle farger på totrinnet, mens han etter to hjerter bare kan doble eller starte så høyt som to spar. Valget mellom en fargemelding og en opplysende dobling må derfor til dels avhenge av styrken i den lengste fargen. Med den ovenfor nevnte hånden er dobling best, men hvis vi endrer på de høye kortene uten å røre ved fordelingen, slik:

♠ 4 ♥ E K D 8 7 ♦ kn 8 5 4 ♣ D 8 5

blir to hjerter mer aktuell, både fordi man sperrer og fordi man gir et vink om utspillet.

Hvis den sterke fargen Deres er like over åpningsfargen, blir den sperremessige virkningen mindre, så da stiger fordelene ved en dobling.

♠ E K D 8 7 ♥ 4 ♦ kn 8 5 4 ♣ D 8 5

Her sperrer De ikke så meget ved å melde en spar etter motstandernes hjerteråpning, så nå vinner den opplysende doblingen terreng. På den andre siden er fordelene ved å angi utspillet der fremdeles, og det er selvsagt i det øyeblikk De melder, ikke mulig å si hva som vil lønne seg. Mulighetene må veies mot hverandre ut fra det mest sannsynlige.

Vi kan si det slik at det i det lange løp vil lønne seg å melde fargen hvis den er sterk,

mens man vil stå seg på å doble om styrken er mer fordelt på de andre fargene. Hånden vi startet med:

♠ 4 ♥ E kn 8 7 4 ♦ K D 8 3 ♣ D 8 5

lønner det seg å doble på, fordi styrken i ruter og kløver gjør at det ikke lenger er så sikkert at hjerter er det beste utspillet. Her er det derfor sperringen som må avveies mot faren for straffedobling, og det er sannsynlig at denne faren er for stor til at to hjerter lønner seg.

En dobling kan også med god virkning brukes på en toseter:

♠ 9 7 ♥ E D 8 7 5 ♦ 8 6 ♣ K D kn 4

De kan doble opplysende etter at motstanderne åpner med en spar. Hvis makker melder to kløver eller to hjerter, er alt vel og bra, og hvis han melder to ruter, flytter De over i to hjerter. Makker vil da forstå at ruter er den av de tre fargene De er minst begeistret for. Men derimot bør De ha en viss styrke i den siste fargen, i dette tilfelle kløver.

En slik opplysende dobling er kanskje for lite brukt hos åpneren, det er mange ganger en melding som gjør utslaget når man vil gi makker orientering om hånden. La oss si De sitter Syd med:

♠ 9 ♥ E D 8 4 ♦ K D 9 3 ♣ K kn 7 2

De åpner med en hjerter, Vest melder en spar og Nord og Øst pass. En dobling er langt bedre enn to kløver eller to ruter. Det samme er tilfelle om vi endrer kortene til:

♠ 9 ♥ E D 8 4 2 ♦ K D 9 3 ♣ K kn 7

To ruter som gjenmelding forteller ingenting om den pene kløverstøtten, og det kan være avgjørende nok for makker.

Også her har vi en situasjon hvor en opplysende dobling er på sin plass:

♠ E D 8 5 ♥ E K kn 9 3 ♦ K 4 ♣ D 3

De sitter Syd og meldingene går:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♥	2 ♣	pass	1 ♦
!			

Bridgebøker

TIL FERIEEN

Aftenbladets nye bridgeserie 1—3
a kr. 3,50 pr. b.

Bøe: Bridge uten tårer kr. 12,50 lb.

Werner: Den røda tråden vid det
grøna bordet. Kr. 25,95.

Terence Reese: «Europamästare spelar
bridge». (Oversatt av Werner.) Kr.
15,50. Porto for en bok kr. 0,80. Por-
to i oppkrav kr. 1,25.

Jannersten: «Boken om skvis».
Innb. kr. 23,50.

Jannersten: «Vi spelar tävlingsbrid-
ge». Budgivning-Spelföring-Mot-
spel. «Boken om Efos» Nytt opplag.
Pris kr. 25,65.

Jannersten: «Speltekniken i bridge».
Kr. 25,95.

Jannersten: «Kurs i kontraktsbridge».
Kr. 25,95.

Jannersten: «Efos-sangen». Kr. 5,40.

Darvas: Tvårs igenom leken. Kr. 25,95.

Mollo: Bridgepsykologi kr. 21,—.

Kan bestilles gjennom:

NORSK BRIDGEMAGASIN

Kongensgt. 4 — Oslo.

En dobling er det beste De kan finne på, fordi det gir Deres makker adgang til å vise en svært så tynn sparfarge, noe som han ikke ville ha drømt om hvis De ikke forteller ham at han trygt kan gjøre det. Han har kanskje:

♠ K 9 7 4 2 ♥ 5 2 ♦ D 8 3 ♣ 9 6 4

og to spar er selvsagt en langt bedre kontrakt enn to hjerter. En dobling som denne kan avgis selv om ikke sparfargen er fullt så sterk, en hånd som:

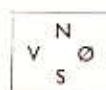
♠ E 8 5 ♥ E K kn 9 3 ♦ K 3 ♣ K D 4

er like egnet til en opplysende dobling, det gir flere sjanser enn to hjerter.

Nå vil De kanskje komme med et berettiget spørsmål. Er det ikke mange ganger farlig å doble med slike hender som jeg nevner, risikerer man ikke makker svarer på en svak firekortfarge og treffer Deres trekortfarge. Kan man ikke havne i to kløver i stedet for to hjerter med:

♠ 9 5 3
♥ D 7 4
♦ 8 5 3
♣ K 8 7 2

♠ 6
♥ E kn 8 6 3
♦ K D 9 2
♣ D 9 3

etter at Syd dobler Østs sparåpning?

Jo, selvfølgelig. Her har vi en av svakhetene. Men som jeg så mange ganger har nevnt kan man i et meldesystem umulig få gardert seg mot alt mulig. Det er alt for få meldinger og for mange fordelinger til at vi har noen som helst sjanse til å dekke alt. En gang i blant må vi gå i vannet med systemet vårt. Men det er sjelden vi mister noe annet enn en delkontrakt, så sant det finnes styrke nok til flere meldinger, er det lettere å komme riktig av sted. Og doblingen gjør i det minste sjansen for en katastrofe med tre-fire doblete beter langt mindre. Ikke i noe tilfelle kan De dekke alt, og det gjelder derfor å innrette seg slik at man får dekket mest mulig.

Til slutt vil jeg nevne at en dobling selvsagt også er ideell med sterkere hender. Jeg har her bare behandlet minimumshender, men det er jo uten videre klart at doblingen virker vel så bra med sterkere kort. Det skal jeg imidlertid komme nærmere inn på i de neste artiklene, hvor jeg skal diskutere svarhånden og de videre meldingene. Dette får være nok denne gangen.

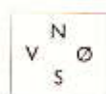

Hva motstanderne ikke gjør

Egil Wang.

Mange kontrakter kunne ha vært vunnet hvis spilleren hadde satt seg til å tenke litt over hvorfor motstanderne ikke kommer med et bestemt trekk, et trekk som kanskje ser svært så sannsynlig ut. Her er noen eksempler:

- ♠ K kn 9 5 3
- ♥ D kn 10 9 6 2
- ♦ 6
- ♣ 10

- ♠ E 7 4
- ♥ E
- ♦ E 5
- ♣ E K kn 9 6 4 2

Syd spiller seks kløver, og får ruterkongen ut fra Vest. Den sikreste spillemåten er nå å ta sparfinessen i det andre sticket. Holder den, er sparfargen klar for mange stikk hvis motstandernes kort er fordelt 3—2, og selv om De må avgå sparstikk, har De håp om å slippe unna uten kløvertaper. Men sparfinessen må tas øyeblikkelig. Tar De esset først, risikerer De stjeling i fargen i tredje runde.

Vi tenker oss at Øst kommer inn på spardamen og skifter til kløver åtte. Det kan være et falsk kort, spesielt i en slem er det ingen motspiller som går inn for å gi spillerne de opplysninger han trenger til å vinne kontrakten. Men likevel er det et meget viktig poeng som gjør at Øst sannsynligvis ikke har damen, eller hvis han har den, at den sitter så dypt inne at den ikke kan fanges, eller eventuelt bare annen. Ser De hvorfor?

Hvis Øst hadde hatt damen tredje, ville han ha kunnet sikre seg stikk i fargen ved å spille ruter, og presse ut bordets eneste trumf. Når han ikke har gjort det, tyder det på at han ikke har noen dame. Derfor er den eneste sjansen Deres å spille på at den sitter løst hos Vest. Etter å ha funnet ut dette, ville De lett ha vunnet da spillet forekom med følgende fordeling:

- ♠ K kn 9 5 3
 - ♥ D kn 10 9 6 2
 - ♦ 6
 - ♣ 10
- ♠ 10 8
 - ♥ K 4 3
 - ♦ K D 9 8 4 3
 - ♣ D 7

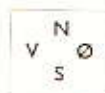
	N	
V	Ø	S

- ♠ D 6 2
 - ♥ 8 7 5
 - ♦ kn 10 7 2
 - ♣ 8 5 3
- ♠ E 7 4
 - ♥ E
 - ♦ E 5
 - ♣ E K kn 9 6 4 2

Og nå ser De hvorfor Øst ikke kunne spille ruter. Det ville tvunget Dem inn i den riktige spilleplanen — å toppe kløverne — mens Øst ved å spille som han gjør, gir Dem en sjanse til å gjøre feil.

Litt mer skjult er poenget i det neste spillet:

- ♠ E 10 5
- ♥ D 7 5 2
- ♦ E K kn
- ♣ D kn 6

- ♠ D kn 9 8 6 3
- ♥ 9 3
- ♦ D 8 6
- ♣ K 4

De spiller fire spar som Syd etter følgende meldeserie:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 gr. pass	2 ♥ pass	4 ♠	pass

Vest begynner med hjerter seks, og Øst får sticket for tiere. Han fortsetter med kongen, hvoretter han skifter til kløveresset og en kløver til.

De må ikke avgå sparstikk hvis De vil vinne kontrakten. Det normale er selvsagt å ta finessen, men her er det De må stanse et øyeblikk og spørre Dem selv hvorfor Øst ikke foretok en bestemt spilleføring.

Alle spillerne ved bordet må vite at Vest ikke har flere hjerter. Det vil da være normalt av Øst å fortsette med hjerter etter å

ha fått tre stikk, i håp om at en trumfhonor hos makker vil vokse. Hvorfor gjør han det ikke?

Hvis Øst er en noenlunde habil spiller, er saken klar. Han har sparkongen, og forstår at De selv må være så sterk i denne fargen at det ikke er noen ting å utrette der. Om han spiller hjerter og De går opp med damen eller knekten, er det ingen ting å gjøre for motstanderne om Øst har kongen.

Og så er det et spørsmål om ikke denne kongen sitter singel hos Øst. Hvis ikke, får han jo alltid for den, og han kunne farefritt ha spilt en tredje hjerter. Men denne spilleføringen forteller Dem sikkert hvor kongen er, og derfor håper Øst å kamuflere ved å spille kløver.

Hvis De etter denne utregningen spiller en spar til esset, ville De ha vunnet da spillet forekom, idet fordelingen var:

♠ 7 4 2	♠ E 10 5	♠ K
♥ 6 4	♥ D 7 5 2	♥ E K kn 10 8
♦ 10 9 7 3	♦ E K kn	♦ 5 4 2
♣ 10 9 8 2	♣ D kn 6	♣ E 7 5 4

♠ D kn 9 8 6 3	♠ K
♥ 9 3	♥ E K kn 10 8
♦ D 8 6	♦ 5 4 2
♣ K 4	♣ E 7 5 4

♠ 7 4 2	♠ N	♠ K
♥ 6 4	V	♥ E K kn 10 8
♦ 10 9 7 3	S	♦ 5 4 2
♣ 10 9 8 2	O	♣ E 7 5 4

Som De ser, ville hjerter fra Øst i det fjerde sticket føre til at De stikker med spardamen, og når Vest ikke tar over, vil De fortsette med en spar til esset. Det var dette Øst forsøkte å hindre, men han var ikke heldig.

♠ D kn 5	♠ N
♥ 9 8 4	V
♦ 8 7 5 2	S
♣ D kn 10	O

♠ 4 3	♠ N
♥ E K kn 10 2	V
♦ K D kn 10	S
♣ E K	O

De spiller fire hjerter etter følgende meldeserie:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♥	pass	1 gr.	pass
3 ♦	pass	3 ♥	pass
4 ♥	pass	pass	pass

Vest begynner med esset og kongen i spar (ess fra ess-konge) og fortsetter med et tredje kort i fargen. Øst følger alle tre gangene, og De er inne på bordet, sannsynligvis for første og siste gang.

Hvis De benytter sjansen til å ta hjerterfinnisen, er De litt for blåøyet. Likegyldig hvilke signaler Øst-Vest benytter, må Øst ha fortalt sin partner at det ikke finnes stjelemuligheter for ham i spar. Hvis Vest ikke har hjerterdamen, må det sett fra hans synspunkt være om å gjøre å hindre Dem i å komme inn på bordet for å ta hjerterfinnisen, og det er ingen ting som kan hjelpe Dem hvis De bare har dobbel spar, og ikke E-K-tredje i kløver. Dette ser Vest like godt som Dem. Hvorfor har han det likevel så travelt med å få Dem inn på bordet?

Forklaringen er enkel nok hvis De ser hele fordelingen:

♠ D kn 5	♠ N	♠ 9 8 6 3
♥ 9 8 4	V	♥ 7 6 4
♦ 8 7 5 2	S	♦ 6 4
♣ D kn 10	O	♣ 6 5 4 2

♠ E K 10 2	♠ N	♠ 9 8 6 3
♥ D 3	V	♥ 7 6 4
♦ E 9 3	S	♦ 6 4
♣ 9 8 7 3	O	♣ 6 5 4 2

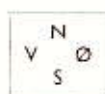
♠ kn 4	♠ N
♥ E K kn 10 2	V
♦ K D kn 10	S
♣ E K	O

Vest syntes det var en god ide at De fikk prøve hjerterfinessen, og da han ikke var sikker på at De kunne komme inn på bordet selv, syntes han han fikk hjelpe Dem, slik at De fikk sjansen til å gjøre noe galt. Sett fra hans synspunkt var det en god ide, men det bør kunne gjennomskues hvis en skarp spiller sitter på Syds plass.

I det siste spillet idag er det også trumfbehandlingen det dreier seg om:

♠ 10 9 8 4
♥ E K D 7 4
♦ 4 2
♣ D 10

♠ E K 8 5 2
♥ 9
♦ E D 8 5 3
♣ 9 7

Syd spiller fire spar etter følgende melde-
serie:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♣	1 ♥	pass	2 ♠
pass	3 ♣	pass	4 ♣
pass	pass	pass	

Vest begynte med to kløverstikk, hvor-
etter han skiftet til spar tre. Øst bidro med
knekten, og Syd tok esset. Etter en del
betenkning fortsatte han med kongen, og
Vests dame stupte.

Vests felle var temmelig lumsk. Kortene
var:

♠ 10 9 8 4
♥ E K D 7 4
♦ 4 2
♣ D 10

♠ D 3
♥ kn 8 6 5
♦ K 6
♣ E K kn 6 5

	N	
V		Ø
	S	

♠ kn 6
♥ 10 3 2
♦ kn 10 9 7
♣ 8 4 3 2

♠ E K 8 5 2
♥ 9
♦ E D 8 5 3
♣ 9 7

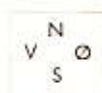
Vest regnet med at Syd måtte ha minst
fem trumf etter hoppmeldingen å dømme,
og siden han ikke så noen singleton, regnet
han med at Syd ville spille på nierregelen i
spar og toppe fargen. Den eneste sjansen

SPILLEPRØVER

*Dette er spilleprøver av en slik art at
en rutinert spiller bør kunne ta dem ved
bridgebordet. Gjør et forsøk på egen hånd,
og slå etterpå opp i våre kommentarer,
som De finner på side 16. Slå ikke opp
for De har gjort Dem opp en mening
selv.*

I

♠ E K 5 3
♥ E D 10 8
♦ 9 4
♣ D 6 3

♠ 8 6 4 2
♥ K kn 6 4 2
♦ E D
♣ kn 5

Alle i sonen.

Syd spiller fire hjerter etter følgende
meldinger:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♦	Dobl.	pass	2 ♥
pass	4 ♥	pass	pass
pass			

Vest kunne finne til å få et trumfstikk, var
at makker satt med knekten annen, og at
det ville la seg gjøre å få villedet Syd. Når
Vest spilte treeren, ville det jo være naturlig
å tro det var en singleton, og spille på at
Øst hadde D-kn-tredje.

Hvorfor Syd ikke gikk i fellen? Fordi han
visste at Vest var en god spiller, og en god
spiller starter nødigg med en singel trumf
i en posisjon som denne. Det var ingen
grunn til å trekke på bordets trumf, det
måtte være langt bedre å spille hjerter og la
Syd klare stikkene sine selv.

Det er det som er løsningen når mot-
standerne ikke følger den mest sannsynlige
linjen. Finner man først ut hvorfor de ikke
gjør det, er resten enkelt. I alle tilfelle lønner
det seg å tenke seg om og prøve å finne det ut.

Vest begynner med esset og kongen i kløver (ess fra ess konge) og fortsetter med en liten. Øst følger alle tre gangene.

Hvordan bør Syd spille når De får høre at trumfen sitter jevnt?

II

♠	K
♥	D 7 2
♦	Kn 7 4 2
♣	K D 9 6 3

	N	Ø
V		
	S	

♠	E D kn 4
♥	K 10 8 6 4 3
♦	—
♣	8 7 5

Syd spiller fire hjerter etter følgende meldinger:

Syd	Vest	Nord	Øst
2 ♥	pass	4 ♥	pass
pass	pass		

Vest begynner med ruter konge (konge fra ess konge), og Syd stjeler. Deretter følger en hjerter til bordets dame. Øst tar esset og spiller en ruter til. Hvordan bør Syd fortsette?

III

♠	K 8 7
♥	E D 7 6
♦	E K D 10
♣	kn 6

	N	Ø
V		
	S	

♠	E kn 9 5 2
♥	K 2
♦	7 4 3
♣	9 4 3

Syd spiller fire spar etter følgende meldeserie:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♥	pass	1 ♠	pass
2 gr.	pass	3 ♠	pass
4 ♠	pass	pass	pass

Vest begynner med esset og kongen i kløver, og skifter etterpå til hjerter, som

går til Syds konge. Hvordan bør Syd fortsette?

IV

♠	kn 9 2
♥	E 5
♦	E D 10
♣	K D 10 9 7

	N	Ø
V		
	S	

♠	K 4
♥	D 8 6
♦	kn 9 6 3
♣	E kn 5 4

Alle i sonen.

Syd spiller tre grand etter følgende meldinger:

Øst	Syd	Vest	Nord
1 ♠	pass	pass	Dobl.
2 ♥	2 gr.	pass	3 gr.
pass	pass	pass	

Vest begynner med spar åtte, Nord legger toeren og Øst sekseren. Syd tar kongen og spiller to ganger kløver. Andre gangen viser Øst renons og legger en hjerter. Hvordan bør Syd fortsette?

V

♠	K D 9 8 6 5
♥	E 9 8 7
♦	E
♣	4 3

	N	Ø
V		
	S	

♠	E
♥	D 6 5 4 2
♦	D 2
♣	D kn 9 8 7

Nord-Syd i sonen.

Syd spiller fire hjerter etter følgende meldeserie:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♠	2 ♦	2 ♥	3 ♦
4 ♥	Dobl.	pass	pass
pass			

Vest begynner med ruter fire. Hvordan bør Syd spille?

SETT OG HØRT

Nils Steen.

For bare noen få dager siden så jeg nok et eksempel på en kostbar dobling i en lagkamp. Øst satt med:

♠ 10 8 6 2 ♥ D 10 ♦ 10 8 3 ♣ E K 7 3

og syntes han hadde grunnlag for en dobling av seks grand som motstanderne frivillig var kommet i, spesielt fordi han hadde utspillet. Men dessverre ble det et temmelig dyrt spill, for kortene var:

♠ kn 9 7 3 ♥ 6 4 3 ♦ 7 6 ♣ 9 6 5 4	<table border="1" style="margin: auto;"> <tr><td style="padding: 2px;">N</td></tr> <tr><td style="padding: 2px;">V Ø</td></tr> <tr><td style="padding: 2px;">S</td></tr> </table>	N	V Ø	S	♠ E D 5 ♥ K kn 2 ♦ E K D ♣ D 10 8 2	♠ 10 8 6 2 ♥ D 10 ♦ 10 8 3 ♣ E K 7 3
N						
V Ø						
S						
	♠ K 4 ♥ E 9 8 7 5 ♦ kn 9 5 4 2 ♣ kn					

Syd svingte øyeblikkelig til syv ruter og fikk preferanse til syv hjerter, og Vest fant ikke kløver i utspillet. Han startet med spar, og så fikk Syd en sjanse som han benyttet

godt. Etter doblingen plaserte han hjerter dame hos Øst, og derfor kom i det andre stikket kongen i hjerter. Da tieren falt fra Øst, fortsatte Syd med toeren fra bordet, og da damen viste seg, var det bare å legge opp.

Syv hjerter doblet ga Nord-Syd en score på 2 470 poeng. Ved sammenligning viste det seg at det andre bordet hadde spilt en fredelig tre grand med fem trekk — 660 poeng, slik at nettoen ble 11 matchpoeng tapt. Men hvis Øst hadde latt være å doble seks grand? En bet udoblet ville gitt 7 vundne poeng i stedet for 11 tapte, en differanse på en bagatell av 18 matchpoeng. Det beste av det hele var at en udoblet bet ville gitt presis det samme som en doblet, enten differansen blir 750 eller 850 er det med den nåværende beregningen 7 matchpoeng, hverken mer eller mindre. Den eventuelle fortjenesten ved doblingen var altså null poeng, mens det reelle tapet ble 18 poeng.

Et spill som det er verdt å legge merke til. Så lenge det sannsynligvis ikke kan bli mer enn en bet, er det praktisk talt aldri lønnsomt å doble i en lagkamp. I en parturering kan det være anderledes, men her prater vi om lagkamp. Ett poeng er det meste man kan tjene, og hvis det er noe galt i kalkylen og man røper fordelingen, kan det bli uhyre meget å tape.

Her er et lignende spill fra et par år tilbake:

VI

♠ 7 4 2 ♥ 9 7 5 ♦ K 10 6 5 ♣ 7 4 2	<table border="1" style="margin: auto;"> <tr><td style="padding: 2px;">N</td></tr> <tr><td style="padding: 2px;">V Ø</td></tr> <tr><td style="padding: 2px;">S</td></tr> </table>	N	V Ø	S
N				
V Ø				
S				
♠ D 10 6 ♥ D 8 4 ♦ E D ♣ E K D kn 3				

Syd åpnet meldingene med to grand, (burde vel heller meldt en kløver) og det ble pass rundt. Vest begynte med spar tre, Øst tok kongen og fortsatte fargen, og Vest innkasserte i alt fire runder spar. Deretter kom kløver fra Vest. Hvordan bør Syd spille?

♠ E K 8 5 ♥ K D 9 ♦ D ♣ E kn 8 4 2	<table border="1" style="margin: auto;"> <tr><td style="padding: 2px;">N</td></tr> <tr><td style="padding: 2px;">V Ø</td></tr> <tr><td style="padding: 2px;">S</td></tr> </table>	N	V Ø	S	♠ 7 3 ♥ E 8 6 4 2 ♦ 10 9 7 ♣ 9 5 3	♠ 10 9 6 4 2 ♥ — ♦ 8 6 5 4 2 ♣ 10 7 6
N						
V Ø						
S						
	♠ D kn ♥ kn 10 7 5 3 ♦ E K kn 3 ♣ K D					

Nord-Syd hadde heist seg helt opp i syv hjerter, og Øst mente det ville være en hundre prosents forretning å doble. Esset femte i trumf pleier å gi minst ett stikk, mente han.

Men overraskelsen kom denne gangen Syd svingte til syv grand, og stakkars Vest som skulle spille ut, var denne gangen helt avskåret fra det drepande utspillet. Hjerter hadde han ikke, og hva han enn valgte, kunne Syd lett og lekende innkassere tretten sikre stikk. Nord-Syd var ikke i sonen denne gangen, men likevel ble differansen uhyggelig stor. Syd ved det andre bordet spilte seks hjerter, en kontrakt som ikke kunne betes selv med den skjeve fordelingen. Det ga en differanse på 990, som igjen gir 7 matchpoeng, mens en bet udoblet i syv hjerter ville gitt en differanse den andre veien på 8, altså en forskjell på 15 matchpoeng.

Det er slike spill som avgjør en jevn kamp. Øst burde i begge tilfelle ha funnet ut at fortjenesten ved en dobet bet bare ville gitt småpenger, men at det eventuelle tapet hvis motstanderne får svingt seg over i en vellykket kontrakt fordi de blir varslet av doblingen, kan bli langt større. I begge spillene kan Øst se at motstanderne er havnet i feil kontrakt, en feil som lagkameratene ved det andre bordet neppe vil gjøre. Selvsagt gjør de sine feil de også, men det er bare i eventyret at begge parter gjør slike feil i det samme spillet. Derfor kan Øst regne med at spillet er vunnet med bra margin all den tid det blir en udoblet bet, og det skal han være fornøyd med.

Jeg mener selvsagt ikke at man aldri skal doble. Men der hvor det bare er fattige 50 eller 100 poeng å tjene, der hvor det ikke blir tale om mer enn en bet, er det ikke på sin plass. Den mulige fortjenesten er for liten. Og når motstanderne tydeligvis er havnet i feil kontrakt, blir det vunnet spill likevel.

Selvsagt er det unntagelser, og her er en av dem:

Se øverst n. spalte.

Syd var havnet helt opp i syv spar, og Vest dobet ikke, tro mot de prinsippene jeg har nevnt foran. Hva Vest imidlertid

♠ E 8 7 5 3
♥ E K 4
♦ K kn 3
♣ E kn

♠ D kn 10 9
♥ D 8 6 2
♦ 10 9 7
♣ 6 3

	N	
V		Ø
	S	

♠ —
♥ kn 10 9 3
♦ 8 6 5 4
♣ 10 9 7 4 2

♠ K 6 4 2
♥ 7 5
♦ E D 4
♣ K D 8 5

ikke tenkte over, var at med den skjeve fordelingen er ikke engang seks spar mulig å få hjem, og det er vel naturlig at lagkameratene ved det andre bordet er havnet i denne kontrakten.

Det er opplagt en feil av Nord-Syd å havne i syv spar, selv om de har de ni andre trumfene, vil kontrakten være avhengig av 2-2-fordeling av de utestående trumfene, og det er for optimistisk for en syver. Normalt bør ikke en slik kontrakt doubles av fare for flukt, men her er situasjonen annerledes. Hvis Vest ikke doubler, vil det sannsynlige resultatet være to bet, mot en bet i seks spar ved det andre bordet, og det er for liten straff for feilen. Derfor må Vest doble. I faresonen vil det gi 500 i bet i stedet for 200, og hvis det andre bordet oppvarter med 100 for Øst-Vest, vil det gi 5 matchpoeng i stedet for 2. Utenfor sonen vil det gi 4 matchpoeng i stedet for 1, også her en forskjell på 3 poeng. Det gjør det verdt å doble.

♦

Vi går over til å prate om noe annet, og skal se litt på farlige styrkekast:

♠ E D 4
♥ E 8 7
♦ D 10 5 3
♣ E K 5

	N	
V		Ø
	S	

♠ kn 10
♥ K D 10 9 6 5 3
♦ 8
♣ 9 7 2

Syd var havnet i seks hjerter, en kontrakt som normalt er avhengig av sparfinessen. Imidlertid gikk det litt annerledes. Vest begynte med esset og kongen i ruter, og Syd stjal den andre. Deretter kom et par runder trumf. Øst viste renons andre gangen, og la spar ni som et kraftig styrkekast.

Syd tok seg nå en liten pause. All den tid Vest hadde vist esset og kongen i ruter, var det slett ikke usannsynlig at sparkongen satt hos Øst. Hvis da Vest hadde ruter-knekten, eller eventuelt Øst hadde den alene igjen, ville kontrakten likevel kunne vinnes. Syd fortsatte derfor med esset i spar, la en kløver på ruterdamen og gikk hjem på trumf. Deretter kom alle trumfene, og før den siste ble spilt, var stillingen:

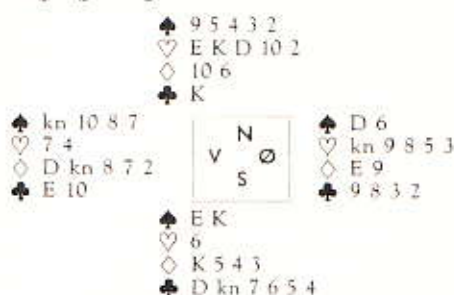
Som De ser, foreligger en perfekt tosidig skvis under forutsetning av at Vest har ruterknekten og Øst sparkongen. Syd fortsetter med hjerter fem, og hvis ikke ruter-knekten viser seg, forsvinner tieren i fargen på bordet. Hvis Øst fremdeles vil holde sparkongen, er kløver fem nødt til å gi det siste stikket.

Det viktigste poenget kom under diskusjonen etterpå. Øst bebreidet sin makker i høye toner fordi han hadde tatt to ganger ruter og etablert damen på bordet. Det er for så vidt riktig, uten dette motspillet ville sparfinessen vært den eneste utveien. Men det er også riktig at Øst har sin store del av skylden. Hvorfor i all verden la han styrke i spar og fortalte Syd at finessen ikke vil holde? Selv etter de to første stikkene får Syd et valg, det er først Østs styrkekast som forteller at sparfinessen bør oppgis.

Sin egen feil så ikke Øst. Men her deler han kanskje skjebne med mange av oss.

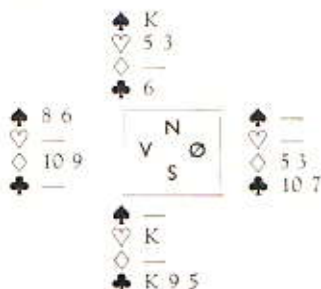

Jeg sitter med en gammel bok foran meg, «Cavendish on whist». Når første opplag kom ut, tør jeg ikke si, men det eksemplaret jeg har, er fra *sekstende opplag*, som kom i 1886. Herfra henter jeg det følgende spillet, som viser at man hadde litt rede på sakene den gangen også:

Kløver var trumf, og Nord startet med de tre høyeste hjerterne. Vest stjal den tredje og spilte ruter til Østs ess, og hjerter knekt tvang ut en trumf fra Syd før Vest fikk for esset. Han ga ruter tilbake til Syds konge. I bridge ville Syd selvsagt vært klar over kløverkongens plassering, men dette var whist med alle kortene skjult, og derfor er det ingen ting å si på at han fortsatte med kløver dame, som Nord stakk med kongen. Dette fortalte imidlertid Syd hvordan fargen satt, og så ble det spørsmål om å kunne hindre Øst i å få to trumfstikk til. Nord-Syd klarte det på følgende måte: Den stående hjerter ti ble stjålet med kløver fire, så fulgte esset og kongen i spar, og både Øst og Syd hadde tre trumf igjen. Øst 9-8-3 og Syd kn-7-6. Syd trakk sekseren, Øst fikk for återten og hadde ingen ting annet å gjøre enn å gi Syd resten.

Et grand coup i 1886, eller kanskje en god tid før det, var slett ikke dårlig. Det neste eksemplet — undertrumping coup — hentet fra den samme boken, er heller ikke så verst:

NY VIENNA

Rolf Boe

Det er nå hele femten år siden jeg skrev «Revidert Vienna». 15 år er lang tid, ikke minst i bridgeverdenen, idet spillet i sin moderne form ikke er mer enn noen og tredve år gammelt. Så rikt som bridgen er, vil det selvsagt være en håplos oppgave å finne ut alt som har interesse på så kort tid, og resultatet er at vi nok en del år fremover må fortsette med nye ideer.

Selv spiller jeg ikke så meget Vienna lenger, jeg holder meg heller til Culbertson eller Acol, som etter min mening gir spillerne friere muligheter. Men jeg har sett at det fremdeles er svært mange viennatilhengere rundt i landet, og for disse vil jeg skrive en del artikler for å fortelle om en del av de nyhetene jeg har funnet fram til.

Det første vi bør se litt på i systemet, er selve punktberegningen. Ta to hender som disse:

(a) ♠ E kn 9 7 ♥ K 8 5 ♦ E 8 3 ♣ D 9 2
 (b) ♠ E kn 9 7 5 3 ♥ K 8 ♦ E 8 ♣ D 9 2

Det bør være klart at hånd (b) er en god del sterkere enn hånd (a). Det er de samme honnørpunktene i begge hender, men fordelingen er en helt annen. Den gangen «Revidert Vienna» ble skrevet, fantes det imidlertid ingen brukbare skalaer for fordelingsverdiene når man forøvrig brukte et punktsystem. Men nå finnes det, amerikanerne har lansert skala på skala i de siste ti årene, og det er bare å velge og vrake. Riktignok er ingen av dem konstruert for viennaskalaen, men det er ikke så vanskelig å foreta omredigeringen.

Klover er trumf igjen, og Øst er inne. Han trakk ruter, som han jo må gjøre hvis han vil ha sjanse på et stikk til. Men det fikk han ikke. Syd stjal med klover fem, og Nord stjal over med klover seks. Når så Nord fortsatte med spar konge, var Øst i klemmen.

Spilleføringen kan vel betegnes som pen i dag, hvor vi har en åpen blindemann til støtte. Men å mestre dette coupet med alle hendene lukket, det er noe man kan være bekjent av.

For oversiktens skyld setter jeg her opp en komplett punktskala:

Honnørpunkter:

Et ess teller	7 punkter
En konge teller	5 »
En dame teller	3 »
En knekt teller	1 »

Som tidligere bør vi trekke fra litt for honnører som står alene, eller for to honnører dobbel. De bør regne:

Trekk fra 2 poeng for en konge singel, eller for konge-dame dobbel. Trekk fra 1 poeng for en dame eller knekt singel eller dobbel, ess-knekt, konge-knekt eller dame-knekt dobbel.

Fradraget for ugarderte honnører bortfaller hvis makker melder fargen eller uttrykker ønsket om å spille i grand.

Dette er gamle, kjente saker, men nå kommer en del nytt. Vi er nødt til å innføre hele tre fordelingskalaer, og for oversiktens skyld tar jeg dem samlet her. Ikke ta det så tungt hvis det skulle bli mye på en gang, det kan leses om igjen senere. De tre skalaene er (a) normalskalaen, (b) stjeleskalaen og (c) gjennmeldingsskalaen.

(a) Normalskalaen

Etter normalskalaen, som De bruker hver gang De ønsker å melde egen farge, teller De:

1 punkt for hver dobbelton
 3 punkter for hver singelton
 5 punkter for hver renons.

Det er selvfølgelig ikke meningen å premiere de korte fargene, det er langfargene jeg er ute etter. Men siden det alltid er tretten kort på hver hånd, blir resultatet det samme enten man gir punkter for de korte eller de lange fargene, og det første er mest praktisk.

(b) Stjeleskalaen

Når De ønsker å støtte makker, fjerner De først alle fordelingspunkter etter normalskalaen, og deretter går De fram slik:
 Finn forskjellen i lengde mellom trumffargen

og den korteste fargen Deres, og regn 1 punkt for den første og 2 punkter for hver av de øvrige kortene De har mer i trumf. Bare en kortfarge tas i betraktning.

Det er nødvendig med tre justeringsregler her. Når De bare har en lang farge, nemlig trumffargen, vil denne beregningen lett føre til for mange stjelepunkter, og derfor justerer De ved å late som om De har en trumf mindre, hvis De ikke har noen sidefarge på minst fire kort.

Fordelingen 4—3—3—3 skal vi behandle med forsiktighet, fordi stjelesjansene er så små. Med fire trumf gir De ingen stjelepunkter (det kommer for øvrig også av den forrige regelen) og med bare tre trumf trekker De 1 punkt fra honnørpunktene.

Med en sidefarge på fem kort med E—D, K—D—kn eller bedre gir De 2 tilleggs-punkter.

(c) Gjennmeldingsskalaen

Hvis makker har støttet Dem i en farge kan De regne 2 ekstra punkter for hver trumf ut over fire. Disse punktene kommer i tillegg til normalskalaen.

De kan regne gjennmeldingspunkter med en gang hvis De har en sterk sekskortfarge, minimum E—K eller D—kn—10 i spissen.

Vi skal se litt hvordan dette virker i praksis. De har:

(a) ♠ E kn 9 8 6 ♥ 5 ♦ KD 9 3 ♣ K 8 6

Det er 21 honnørpunkter, og ved åpningsmeldingen regner De 3 fordelingspunkter etter normalskalaen. Åpningsmeldingen heter en spar. Hvis makker løfter til to eller tre spar, kan De regne Dem 2 ekstra gjennmeldingspunkter for den femte sparen, slik at De kommer opp i 26 punkter.

Hvis Deres makker skulle støtte i ruter, stryker De alle fordelingspunkter, og starter på 21 igjen. De har tre ruter mer enn den korteste fargen (hjerter) og regner derfor 5 stjelepunkter, slik at De til sammen får 26 punkter. Hvis De hadde hatt E—D i stedet for E—kn i spar, kunne De ha regnet Dem 2 ekstra punkter for sidefargen.

Hvis makker melder hjerter, er det selvsagt ingen stjelepunkter å få. De regner da de 21 honnørpunktene og ingen ting annet.

(b) ♠ K D 10 9 8 3 ♥ 7 ♦ E K 8 3 ♣ D 9

De har 23 honnørpunkter, men må trekke fra 1 punkt for den utilstrekkelig garderte kløverdamen, slik at det blir 22 punkter igjen. Dessuten regner De 3 punkter for singeltonen i hjerter og 1 for dobbeltonen i kløver, slik at De kommer opp i 26 punkter. Og endelig er sparfargen så sterk at De kan beregne gjennmeldingspunkter uten at makker støtter. Det er to trumf over fire, altså 4 nye punkter. I spar er altså hånden verdt 30 punkter. Skulle makker melde kløver under veis, blir det enda et punkt, idet reduksjonen for dobbelkløverdame bortfaller.

Skulle De ønske å støtte makker i ruter, går De tilbake til 22 honnørpunkter igjen, og regner i tillegg 5 stjelepunkter, fordi det er tre trumf mer enn den korteste fargen (hjerter).

Det er verdt å legge merke til at en renens regnes som «den korteste» fargen. Med fire trumf og en renens er det hele 7 stjelepunkter.

Lå oss nå i det siste eksemplet vårt tenke oss at makker åpner med en spar! Når De har kommet Dem over forskrekelsen, regner De 22 honnørpunkter pluss 9 stjelepunkter, fordi det er fem trumf mer enn den korteste fargen.

Skal vi si at vi kan dette nå? Vel, så går vi videre:

Åpningsmeldingene

Strukturen av åpningsmeldingene har ikke endret seg, men i og med at fordelingspunktene er innført, må vi ty til litt justering:

En kløver — viser 21—31 punkter og ingen femkortfarge, unntagen eventuelt i kløver. (En unntagelse med fem spar og fem eller seks kløver skal jeg komme tilbake til.)

En spar, hjerter eller ruter viser femkortfarge og 21—31 punkter.

En grand viser 32—39 punkter, og forteller ingen ting om fordelingen.

To kløver viser minst 40 punkter.

To spar, hjerter eller ruter (svake to) viser 16—19 honnørpunkter (eller eventuelt bare 10 med hele honnørstyrken i åpningsfargen), sekskortfarge og ikke 21 punkter når man tar med fordelingspunktene.

Svar på spilleprøver

I

De bør først og fremst legge en spar på den tredje kløveren. Ruterdamen er høyst sannsynlig en taper, men sitter sparfargen 3-2, kan det bli tid til å legge ruterdamen etterpå. De fortsetter med esset og kongen i trumf, og oppdager at motstanderne ikke har flere kort igjen i denne fargen. Deretter følger esset og kongen i spar. Sitter denne fargen rundt, er det ingen vanskeligheter. De gir bort et sparstikk og legger opp resten. Skulle Vest ha fire spar, er ruterfinessen den eneste sjansen som er tilbake. Det er imidlertid mer sannsynlig at sparfargen sitter hos Øst. Vest har meldt ruter, og han kan ha fordelingen 4-2-4-3, men det er også den eneste tenkelige fordelingen med fire spar hos ham. Skulle De først spille på denne muligheten, er det for øvrig bedre å forsøke en skvis i spar og ruter.

Men det er som nevnt mer sannsynlig at lengden i spar sitter hos Øst, hvis da fargen sitter skjevt. Og da er De hjemme hvis bare Vest har ruterkongen. Etter å ha trukket to ganger spar, fortsetter De med ruter ess, og etterpå spiller De damen, som setter Vest inn. Han er nå nødt til å spille tilbake til dobbelt renons, og den siste spartaperen Deres forsvinner.

To eller tre grand viser gående langfarge i kløver eller ruter og omkring 25 honnørpunkter.

Tre eller fire trekk i farge er rene sperremeldinger.

Hvor mange punkter skal det til?

Vi skal også se litt på hvor meget det skal til for utgang eller slem i denne nye beregningen:

42 punkter for utgang i grand, spar eller hjerter

45 punkter for utgang i ruter eller kløver

53 punkter for lilleslem

60 punkter for storeslem

Dette kan være tilstrekkelig for denne gangen. I neste nummer skal vi gå videre.

II

De stjeler selvsagt Østs tilbakespill i ruter, og går inn på bordet på sparkongen for å spille hjerter derfra. Hvis Øst viser renons eller følger med knekten, er De klar over fordelingen. Men poenget i denne oppgaven er hva De skal gjøre hvis Øst følger med en liten hjerter.

De skal knipe med tieren. Hvis Vest viser renons, taper De ikke flere hjerterstikk, og har råd til å avgi to stikk i kløver om det behøves. Hvis Vest stikker med hjerter knekt, er alle motstandernes trumf ute. Når De kommer inn igjen, sannsynligvis på ruterstjeling, fortsetter De med de tre høye spatene og kaster små kløver på bordet, og kløveresset er det eneste stikket De etterpå behøver å gi bort.

Faren ved å toppe i annen hjerterrunde er at Vest skal vise renons. Når De siden spiller kløver for å presse ut esset, kan De risikere at Øst kommer inn og trekker ut bordets siste trumf. Siden er det ingen mulighet til å bli kvitt kløvertaper nummer to.

III

Det ligger en liten felle i dette spillet. Siden det ikke er parturnering, kan man være fristet til å spille sparfargen safe, og det skjer ved å ta esset først, og etterpå spille liten og knipe med återen på bordet hvis Vest følger. Er han renons, vet De sikkert hva De skal fortsette med.

Men denne planen strander dessverre. Den er god, og den eneste som fører fram, hvis Vest har minst fire trumf, ja også hvis han har tieren tredje. Men den fører ikke fram hvis Øst har enten dame-ti-tredje eller tieren dobbel. Øst får for spar ti og fortsetter med en kløver. Bordet må stjele med spar konge, og siden må damen gi stikk.

Det kan være fristende å spille tre ganger hjerter før man rører trumfen, og kaste den siste kløveren på egen hånd. Derved er man gardert mot den manøveren vi nevnte fra Øst. Men nå kommer en annen vanskelighet. Hvis Øst har fire hjerter og tieren dobbel i spar, vil han spille hjerter fjerde gangen, og De har ingen måte å nekte Vest stikk for spardamen på.

Derfor er tross alt den beste spillemåten å håpe på at ikke Vest har fire spar med

damen og tieren i spissen. De trekker spar konge og fortsetter med en spar hjem, og tar finessen. De har en spar igjen på bordet til å bremse kløver med, og hvis motstanderne spiller spar, har De esset, og får de nødvendige stikkene i hjerter og ruter.

IV

Det ligger dessverre en felle her også. Siden Øst har åpnet og gjentatt meldingene, er det nærliggende å plasere ham på alle de manglende honnørene. Det kan da være fristende å ta alle kløverstikkene og etterpå sette Øst inn i spar, slik at han må spille ruter eller hjerter tilbake til saksen. Men det går dessverre ikke, selv om Øst ikke har flere enn fem spar. Når de fire sparene hans er spilt, er stillingen:

og bordet har ingen ting å kaste på den femte sparen. Heller ikke går det å beholde noen kløver, det hjelper ikke at bordet kaster stående stikk, De kan kanskje få en skvis igjen, men det er tvilsomt.

Den beste planen er å spille fem ganger kløver og ruteresset, og så sette Øst inn på spar. På sparene kaster De bordets ruter, og til slutt får De sannsynligvis oppspill i hjerter. De vinner hvis Øst har ruterkongen dobbel eller han har en singelton i fargen, eller eventuelt at han har kastet seg ned til en singelton.

V

Uten dubling hos Øst ville det hele vært litt av et gjetverk, men nå er det om å gjøre å manøvrere forsiktig. Hvis De slår esset først og følger med en liten trumf til damen, går De bet om Øst har K-kn-tredje i trumf og en dobbelton i kløver, og det er jo slett ikke usannsynlig etter meldingene hans å domme.

Hvis De tar hjerteress og en liten hjetter,

vil Øst gå opp med kongen og svinge til kløver. Etter to runder er Vest inne og spiller fargen nok en gang, og De kan ikke nekte Øst beten for hjerter knekt.

Med alle de utestående trumfene hos Øst kan De ikke vinne. Han kan alltid tiltvinge seg to trumfstikk, og det er to tapere i kløver ved siden. Men med K-kn-tredje hos ham kan De klare Dem ved å spille liten hjerter fra Nord første gangen. Hvis Øst tar kongen og skifter til kløver, kan De stjele den tredje runden med hjerter ess, og etterpå fange Østs trumfknekt.

Planen holder ikke om Øst har K-kn-10 i hjerter, men De har i det minste gjort hva De kan.

VI

Det er sannsynlig at hjerterhonnørene sitter fordelt. Med begge hos Vest ville han ha tatt dem, og sikret beten etter å ha fått fire sparstikk. Med begge hos Øst ville det kommet et voldsomt styrkekast på den fjerde sparen, og det samme ville ha hendt.

Forts. s. 20.

ROLF BØE:

BRIDGE UTEN TÅRER

Skrevet både for eksperter og den alminnelige spilleren. Eksperten får en utmerket innføring i det moderne poengsystemet, mens den alminnelige spilleren får en uhyre klar og enkel oversikt over det moderne meldesystemet.

Pris innbundet kr. 12,50
hos bokhandlerne.

A. M. HANCHES FORLAG

EKSPERT

KLUBBEN

Løsningene sendes som vanlig Rolf Bøe, Garterød, Tonsberg, innen 14 dager etter at De har mottatt magasinet. De seks beste seriene teller i årskonkurransen.

Månedens oppgaver.

Oppgave nr. 1.

Syd har:

♠ K D 10 4 ♥ 5 ♦ E kn 7 5 3 ♣ K 4 3

Alle er i sonen og meldingene er gått:

Øst	Syd	Vest	Nord
1 ♠	?		

Oppgave nr. 2.

Svd har:

♠ E 4 ♥ K D 5 ♦ K D kn 2 ♣ E 10 7 4

Nord—Syd er i sonen og meldingene er gått:

Øst	Syd	Vest	Nord
4 ♠	?		

Oppgave nr. 3.

Syd har:

♠ E K 10 7 4 ♥ K 5 ♦ 6 5 3 ♣ K kn 10

Nord—Syd er i sonen og meldingene er gått:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♦	1 ♥	pass	?

Oppgave nr. 4.

Syd har:

♠ E K D 5 ♥ D 5 ♦ E 10 7 4 ♣ K D 5

Øst—Vest er i sonen og meldingene er gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♠	pass	2 ♥	pass
?			

Oppgave nr. 5.

Syd har:

♠ D kn 9 5 ♥ kn 8 4 ♦ D kn ♣ E 9 5 3

Ingen er i sonen og meldingene er gått:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♦	pass	1 ♠	pass
1 gr.	pass	?	

Oppgave nr. 6.

Syd har:

♠ E 4 ♥ E K D kn 5 ♦ E 7 4 ♣ K D kn

Alle er i sonen og meldingene er gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
2 ♥	pass	3 ♥	pass
?			

Løsninger til oppgavene i nr. 1.

Oppgave nr. 1.

Syd har:

♠ E kn 9 7 5 ♥ E kn 10 8 4 ♦ D 2 ♣ 4

Nord—Syd er i sonen og meldingene er gått:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♠	pass	2 ♦	pass
2 ♥	pass	2 ♠	pass
?			

Tre hjerter — 10 poeng, Tre spar — 8 poeng, Tre ruter — 6 poeng, Pass — 5 poeng, Fire spar — 4 poeng.

Hånden er ikke særlig sterk, men den er dog likevel verdt en melding til, spesielt fordi makkers melding var i ruter og ikke i kløver.

Tre spar gir en god opplysning om at man ønsker å nå utgang. Men den gir dessverre ikke nok opplysning, den forteller ikke at dette ønsket er basert på en hånd med ti kort i de edle fargene, og at tilpasning her er viktigere enn noe annet. Her forteller tre hjerter mer, og derfor er denne meldingen å foretrekke.

Oppgave nr. 2.

Syd har:

♠ K 6 3 ♥ E D 7 5 ♦ K kn 6 4 ♣ E 4

Nord—Syd er i sonen og meldingene er gått:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♣	pass	?	

To hjerter eller to ruter — 10 poeng, Tre grand — 7 poeng, En hjerter eller en ruter — 6 poeng, To grand — 5 poeng.

Er erfaringen viser at det lønner seg å hoppe straks, hvis man er sterk nok til det. Hånden har 17 honnorpoeng og er derfor for sterk til to grand, en melding som ville vært ideell med for eksempel hjerterdamen bytter med toeren. Men hvorfor ikke nå tre grand? Det er en stor forskjell her. To grand er krav til utgang, men gir makker anledning til å undersøke nærmere om fordelingen på tretrinner, hvis han skulle ha lyst til å unngå en grandkontrakt. Etter tre grand eksisterer ingen slik mulighet til å fortsette med fargemeldinger uten å risikere å komme for høyt. Det er

derfor det for tre grand forlanges fordelingen 4-3-3-3, et krav man bør respektere.

En hjerter eller ruter har fått så meget som 6 poeng. Det er minimumsskolen som er i aktivitet med slike meldinger. Vi er ikke særlig begeistret for dem, og det viser seg at skolen får færre og færre tilhengere etter hvert. Men i de fleste tilfelle klarer også minimumsmelderne seg, selv om de ikke kan oppvise fordeler.

Oppgave nr. 3.

Syd har:

♠ E D 9 7 5 2 ♥ 8 ♦ E 8 4 ♣ K 7 5

Øst—Vest er i sonen. Motstanderne spiller Efos, og meldingene er gått:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♥	pass	1 ♠	?

To spar — 10 poeng. Dobler — 8 poeng. Tre spar — 5 poeng. Fire spar — 4 poeng.

Det bør være en gylden regel at en overmelding i en farge som motstanderne bare melder kunstig, viser at man selv ønsker å spille fargen. Det lar seg vanskelig gjøre å gå den klassiske veien — først doble og siden melde spar. I mellomtiden er makker kommet trekkende med farger De ikke er begeistret for, og De risikerer lett å komme for høyt.

En annen sak er at hånden her er så sterk at det av den grunn kan lønne seg først å doble og etterpå melde spar. Vi foretrekker to spar — selv det viser bra styrke når begge motstanderne har meldt mens makker forholder seg taus, men har som De ser sett med milde øyne på dem som doubler.

Oppgave nr. 4.

Syd har:

♠ 9 ♥ 7 5 3 ♦ K D 10 9 8 6 5 ♣ 5 2

Øst—Vest er i faresonen. Motstanderne spiller Vienna, og meldingene er gått:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 gr.	pass	2 ♦	?

Fire ruter — 10 poeng. Fem ruter — 8 poeng. Tre ruter — 6 poeng. Pass — 5 poeng. Dobler — 5 poeng.

En sperremelding i denne posisjonen er uhyre effektiv, fordi den treffer midt i Viennas svakeste punkt. Motstanderne har fått klarlagt at de sitter med tilstrekkelig styrke til å klare en utgang, men de har enda ikke fått diskutert noe om hvor denne utgangen skal spilles, og ikke gitt det ringeste beskjed om fordelingen, bortsett fra at Øst har benekket en edel farge på mer enn fem kort. Overlatt til seg selv kan viennaspillerne klare seg, men hvis De legger en kjelke i veien i form av sperring, får de det langt vanskeligere.

Under slike forhold lønner det seg å klippe til så høyt som mulig med en gang, og man kan faktisk ta sjanser man ellers ikke ville ha tatt. Risikoen blir selvsagt større, men det blir fortjenesten også. Hvis makker ikke har stort, bør motstanderne kunne ha en slem i kortene, en slem som sperringen gjør det vanskelig å finne. Hvis makker har litt styrke, blir fire ruter doblet ikke så dyrt.

Valget står faktisk mellom fire og fem ruter, og vi

foretrekker den første, selv om vi godt forstår dem som vil klatre helt til fem.

Oppgave nr. 5.

Syd har:

♠ kn 7 5 ♥ 9 4 ♦ E D 8 7 5 ♣ 9 7 2

Nord—Syd er i faresonen og meldingene er gått:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♠	pass	?	

To spar — 10 poeng. En grand — 7 poeng. To ruter — 4 poeng.

To ruter er en for optimistisk melding, spesielt fordi man i neste omgang er nødt til å melde pass, eller eventuelt preferere spar hvis makker skulle vise en ny farge.

Derfor bør valget stå mellom en grand og to spar, og her mener vi den siste meldingen er å foretrekke. Når man bare kan melde en gang, lønner det seg som regel best å vise trumfstøtten. Den er litt tynn her, men det oppveies av at man har litt mer enn minimum til høyningen. Meldingen er bedre enn en grand i alle situasjoner hvor makker har fem eller flere spar, og selv om han bare har fire, kan det lett hende to spar er bedre kontrakt enn en grand.

Et annet viktig moment er at to spar lettere sperrer motstanderne ute. Hvis de har tilpassning i hjerter, blir det vanskeligere å melde etter to spar enn etter en grand.

Oppgave nr. 6.

Syd har:

♠ 7 ♥ 7 ♦ D kn 8 7 5 2 ♣ 9 7 5 4 2

Ingen er i sonen og meldingene er gått:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♠	2 ♦	pass	pass
2 ♥	pass	?	

De beste løsninger i nr. 1.

1. premie: Egil Opstad, N. Ringgt.
84, Sarpsborg 57 poeng
2. premie: Hans Olsen, Lomnessjøen 56 poeng

De beste av de øvrige hadde:

- 54 poeng: Arnfinn Borgemyhr, Tveit, Trygve Nilsen, Oslo, Ivar Tangen, Steinkjer.
- 53 poeng: Tjerand Randaberg, Randaberg.
- 51 poeng: Odd Masvik, Finnsnes.
- 50 poeng: Arthur Auklend, Stavanger. Leiv Schwingel, Oslo.
- 47 poeng: Bjørn Danielsen, Jorpeland, R. Dick Henriksen, Oslo.
- 45 poeng: Torer Berger, Sarpsborg, Per Bjørlo, Jorpeland, Jakob Karlsen, Jorpeland, Helge Myhre, Dahle i Bruvik, Gran Maartmann, Oslo.
- 43 poeng: John B. Boehke, Oslo.
- 41 poeng: Bjørn Bråthen, Meheia, Sigurd Olsen, Jorpeland, Jens Eriksen, Bergen, Tormod Vik, Trondheim.

De tenker kanskje på å doble to ruter første gangen, men det er ingen god melding. Så skjev som fordelingen er, må en eller annen ta ut, og hvis makker doubler i tillit til at De har litt styrke også i en annen kontrakt, sitter De nydelig i fellen.

Pass — 10 poeng. To spar — 8 poeng.

De har ikke ett eneste stikk til makker. Det er en trostesløs historie hele greia, og det gjelder å sikre seg for enhver pris at det ikke blir dyrere enn strengt nødvendig. Så lenge meldingene er i live, er det ingen ting som kan hindre makker fra å gå videre, hvis De for eksempel prefererer til to spar, som De vel bør gjøre «etter boka», kan De risikere at han fortsetter til tre spar. Derfor må De ta fra ham enhver sjanse, og det gjør De ved å passe. Blir meldingen doblet, må De selvsagt gå over til to spar, men ikke før.

Årskonkurransen.

Vi ber om at de som mener de har sjanser til premie i årskonkurransen, sender inn en oversikt over de poeng de mener å hå på. Husk at bare de seks beste seriene teller.

Siden sist

Forts. fra side 2

Gardener spilte fem ruter doublet, og fikk kløver tre ut fra Vest. Uten å foretrekke en mine forlangte han kløver knekt fra bordet. Øst dekket med kongen og Syd fikk esset. Deretter fulgte en ruter til bordets ess, og så kom Øst inn på spar-kongen. Han regnet med at Syd hadde kløver igjen på grunn av den lille manøveren med knekten, og fortsatte glad og fornøyet med damen. Men dessverre, Syd stjal, spilte bordet inn på ruter og knep igjen i spar. Dermed ga den siste sparen avkast for en hjertertaper, og fem doblete ruter var et faktum.

Øst — Vest har faktisk fem trekk i hjerter i kortene, men det er en kontrakt som vel er for hardt meldt. Hjerterfargen skal sitte 2—2, og det skal ikke bli noen stjeling i kløver i utspillet. Men ved et annet bord spilte Mrs. Markus og Flint

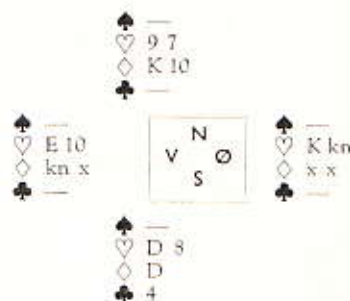
mot fire spar doublet! Vest begynte med ruter, som Øst stjal. Det er nå ikke rart at Øst spilte liten hjerter tilbake som underlag for å få en stjeling til. Hadde nå Syd vært på høyden og lagt hjerter dame, ville han sluppet med en bet, men han la syveren, slik at Vest fikk for knekten. Det var imidlertid ikke flere ruter hos Vest heller, slik at det nå ble to doblete better av historien. Syd hadde jo ingen sjanse til å komme inn på bordet og knipe i spar.

Svar på spilleprøver.

Forts. fra side 17.

Det ser ut til at den eneste sjansen er å spille på at ruterknekten sitter dobbel, men hvis De ser godt etter, vil De finne at kontrakten alltid er hjemme med hjerterhonnørene delt og ruterknekten hos Vest. Etter fire runder kløver og ruteress, kan stillingen eventuelt være følgende:

På den siste kløveren kan ikke Vest legge ruter, da vil bordets tier bli god. Hvis Vest legger hjerter ti, fortsetter Syd med ruter-damen, og spiller etterpå hjerter. Vest kommer inn og må spille ruter til bordet. Det blir ikke bedre om vi bytter esset og kongen i hjerter. Øst kan da stikke over med esset, men Syd må få det siste stikket enten for hjerter dame eller ruter konge.

Hvis Vest kaster hjerteresset, legger Nord en hjerter og Øst kan ikke gå ned på hjerterkongen singel, men må legge ruter. Syd fortsetter med ruter dame og stikker over med kongen. Så kommer hjerter, og Syd må få for damen.

